

Disposición derogatoria única.

Desde o 1 de xaneiro de 2002 queda derogada a Lei 39/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos á Comunidade Autónoma de Castilla-La Mancha.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», se ben producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2002.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 1 de xullo de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13006 *LEI 27/2002, do 1 de xullo, do réxime de cesión de tributos do Estado á Comunidade Autónoma de Canarias e de fixación do alcance e condicións da devandita cesión. («BOE» 157, do 2-7-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española dispón, no seu artigo 156.1, que as comunidades autónomas gozarán de autonomía financeira para o desenvolvemento e execución das súas competencias, consonte os principios de coordinación coa Facenda estatal e de solidariedade entre tódolos españois; é dicir, recoñece a necesidade de que os devanditos entes territoriais contén con recursos propios para facer efectivas as súas respectivas competencias como consecuencia da propia configuración do Estado das autonomías. Así, entre os recursos antes citados, encóntranse os impostos cedidos total ou parcialmente polo Estado tal e como, expresamente, recolle o artigo 157.1.a) do texto constitucional; co mandato, ademais, dunha regulación, mediante lei orgánica, do exercicio das competencias que recolle o punto 1 do artigo 157 citado.

Constitúe, por tanto, a Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas (LOFCA) —recentemente modificada pola Lei orgánica 7/2001, do 27 de decembro, de modificación da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas—, o marco orgánico xeral polo que se rexerá o réxime de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas. Na modificación efectuada na LOFCA incorporouse un novo catálogo de tributos susceptibles de cesión que, se ben non produce variación respecto ós tributos xa cedidos, si produce, sen embargo, unha importante innovación ó retirar

aquelas referencias xenéricas á «imposición xeral sobre as vendas na súa fase retalista» e ós «impostos sobre consumos específicos na súa fase retalista, agás os recadados mediante monopolios fiscais». Deste xeito a LOFCA incorporou o Acordo do Consello de Política Fiscal e Financeira do 27 de xullo de 2001, o cal aprobou un novo sistema de financiamento autonómico que incide substancialmente no réxime xeral de cesión de tributos. Pero ademais a LOFCA incorporou innovacións no que se refire á especialidade do arquipélago canario, se ben aquela salvagarda do REF se segue mantendo na súa disposición adicional cuarta. Agora se trata de ampliar a salvagarda anterior de tal maneira que se prevé a asunción de competencias normativas no imposto xeral indirecto Canario en relación coas obrigas formais do imposto e en relación ós tipos de gravame.

Ese marco orgánico xeral viuse completado coa promulgación da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, derogando as ata o de agora vixentes Lei 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas —expresamente aplicable ás comunidades autónomas de Andalucía, Extremadura e Castilla-La Mancha—, e Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, pero derogación que quedará sen efecto para aquelas comunidades autónomas que non cumbran os requisitos do novo sistema de financiamento autonómico. Consecuencia do afondamento no principio de corresponsabilidade fiscal, o sistema de cesión de tributos vese afectado de tal maneira que se amplían as competencias normativas das comunidades autónomas nos impostos cedidos sobre patrimonio, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e sobre sucesións e doazóns; e no que respecta ó imposto sobre a renda das persoas físicas fixo necesario revisa-lo esquema de atribución de competencias como consecuencia da reforma que o devandito tributo sufriu en 1998.

Como xa se apuntou, o novo réxime de cesión de tributos tamén se ve ampliado como consecuencia do xa mencionado afondamento no principio de corresponsabilidade fiscal, no sentido de que se produce a cesión doutros impostos do Estado, pero directamente ligados á asunción de determinadas competencias na xestión dos servizos sanitarios da Seguridade Social. Estes novos tributos cedidos son: imposto sobre o valor engadido; impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre os elaborados do tabaco e sobre os hidrocarburos; imposto sobre a electricidade e imposto especial sobre determinados medios de transporte. Non asume competencias normativas respecto a aqueles impostos nos que os imperativos da Unión Europea fan inviable a devandita asunción; estes son, por tanto, o IVE e os impostos especiais de fabricación harmonizados entre os que non se encontran nin o imposto sobre a electricidade nin, claro está, o imposto especial sobre determinados medios de transporte. Agora ben, esta nova cesión de tributos do Estado non esquece a especialidade do arquipélago canario recollida na propia Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

É por iso que a disposición adicional terceira da Lei 21/2001 xa referida prevé que en relación coa Comunidade Autónoma de Canarias o réxime de cesión de tributos farase respectando o seu peculiar réxime económico e fiscal.

II

Xa que logo, a aprobación do novo sistema de financiamento autonómico fai necesario —en previsión do disposto no artigo 10.2 da LOFCA— volver adecua-lo contido do punto 1 da disposición adicional segunda do Estatuto de autonomía de Canarias ó novo réxime de cesión de tributos; considerando que o punto 2 dela dispón que o contido da devandita disposición se poderá modificar mediante acordo do Goberno coa Comunidade Autónoma, que será tramitado como proxecto de lei, sen que teña a consideración de modificación do estatuto.

Así, o Estatuto de autonomía de Canarias, aprobado pola Lei orgánica 10/1982, de 10 de agosto, modificada por Lei orgánica 4/1996, do 30 de decembro, regula no punto 1 da súa disposición adicional segunda os tributos que se ceden á Comunidade Autónoma de Canarias; tendo sido redactada a letra h) do punto 1 da devandita disposición, segundo a Lei 28/1997, do 4 de agosto, de modificación do réxime de cesión de tributos do Estado á Comunidade Autónoma de Canarias e de fixación do alcance e condicións da devandita cesión; recollendo, desta maneira, o réxime de financiamento autonómico do quinquenio 1997-2001, en canto ós tributos cedidos. A devandita Lei 28/1997 derogou, por tanto, a Lei 40/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos á Comunidade Autónoma de Canarias.

A lei que agora se promulga procede a adecua-lo contido da devandita disposición ó novo réxime xeral de tributos cedidos que se contempla na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e procede, así mesmo, a regula-lo réxime específico da devandita cesión á Comunidade Autónoma de Canarias, mediante a adopción das seguintes medidas:

En primeiro lugar, modifícase o contido do punto 1 da disposición adicional segunda do Estatuto de autonomía de Canarias co obxecto de especificar que se lle ceden a esta comunidade autónoma o imposto sobre a renda, con carácter parcial e co límite do 33 por 100; o imposto sobre o patrimonio; o imposto sobre sucesións e doazóns; o imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados; os tributos sobre o xogo; o imposto especial sobre a cervexa, con carácter parcial e co límite do 40 por 100; o imposto especial sobre produtos intermedios, con carácter parcial e co límite do 40 por 100; o imposto especial sobre o alcohol e bebidas derivadas, con carácter parcial e co límite do 40 por 100 e o imposto especial sobre a electricidade.

En segundo lugar, determínase o alcance e condicións da cesión a esta comunidade autónoma ademais de fixa-la atribución de competencias normativas.

Para todo iso, esta lei recolle, no seu articulado, cada unha destas medidas. Así, o artigo 1 modifica o punto 1 da disposición adicional segunda da Lei orgánica 10/1982, de 10 de agosto, recollendo os tributos obxecto de cesión; e o artigo 2 fixa o alcance e condicións da devandita cesión cunha remisión ó que establece a Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e regula, así mesmo, a atribución de competencias normativas nos casos que prevé a referida Lei 21/2001; e por último, en cando ó réxime derogatorio e entrada en vigor, dispónse a derogación da Lei 28/1997, do 4 de agosto, de modificación do réxime de cesión de tributos do Estado á Comunidade Autónoma de Canarias e de fixación do alcance e condicións da devandita cesión, e dispónse

a entrada en vigor da nova lei o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», se ben producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2002.

Por último, a Comisión Mixta de Transferencias Administración do Estado-Comunidade Autónoma de Canarias, en sesión plenaria celebrada o 21 de febreiro de 2002, aprobou o acordo de modificación dos tributos cedidos, así como o acordo de fixación do alcance e condicións da devandita cesión.

Artigo 1. *Cesión de tributos.*

Modifícase o punto 1 da disposición adicional segunda da Lei orgánica 10/1982, de 10 de agosto, de Estatuto de autonomía de Canarias, que queda redactado co seguinte teor:

«1. Cédeselle á Comunidade Autónoma de Canarias o rendemento dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre a renda das persoas físicas, con carácter parcial, co límite do 33 por 100.
- b) Imposto sobre o patrimonio.
- c) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- d) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- e) Os tributos sobre o xogo.
- f) O imposto especial sobre a cervexa, con carácter parcial, co límite do 40 por 100.
- g) O imposto especial sobre produtos intermedios, con carácter parcial, co límite do 40 por 100.
- h) O imposto especial sobre o alcohol e bebidas derivadas, con carácter parcial, co límite do 40 por 100.
- i) O imposto especial sobre a electricidade.

A eventual supresión ou modificación polo Estado dalgún dos tributos antes sinalados implicará a extinción ou modificación da cesión.»

Artigo 2. *Alcance e condicións da cesión. Atribución de facultades normativas.*

1. O alcance e condicións da cesión de tributos á Comunidade Autónoma de Canarias son os establecidos na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

2. De acordo co disposto no artigo 150.1 da Constitución e conforme o previsto no artigo 19.2 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, atribúeselle á Comunidade Autónoma de Canarias a facultade de dictar para si mesma normas legislativas, nos casos e condicións previstos na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento autonómico das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

A Comunidade Autónoma de Canarias remitiralle á Comisión Xeral das Comunidades Autónomas do Senado os proxectos de normas elaborados como consecuencia do establecido neste punto, antes da aprobación delas.

Disposición derogatoria única.

Desde o 1 de xaneiro de 2002 queda derogada a Lei 28/1997, do 4 de agosto, de modificación do réxime de cesión de tributos do Estado á Comunidade Autónoma de Canarias e de fixación do alcance e condicións da devandita cesión.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», se ben producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2002.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 1 de xullo de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13007 LEI 28/2002, do 1 de xullo, do réxime de cesión de tributos do Estado á Comunidade Autónoma de Extremadura e de fixación do alcance e condicións da devandita cesión. («BOE» 157, do 2-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española dispón, no seu artigo 156.1, que as comunidades autónomas gozarán de autonomía financeira para o desenvolvemento e execución das súas competencias, consonte os principios de coordinación coa Facenda estatal e de solidariedade entre tódolos españois; é dicir, recoñece a necesidade de que os devanditos entes territoriais contén con recursos propios para faceren efectivas as súas respectivas competencias como consecuencia da propia configuración do Estado das autonomías. Así, entre os recursos antes citados, encóntranse os impostos cedidos total ou parcialmente polo Estado tal e como, expresamente, recolle o artigo 157.1.a) do texto constitucional; co mandato, ademais, dunha regulación, mediante lei orgánica, do exercicio das competencias que recolle o punto 1 do artigo 157 citado.

Constitúe, por tanto, a Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas (LOFCA) —recentemente modificada pola Lei orgánica 7/2001, do 27 de decembro, de modificación da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas—, o marco orgánico xeral polo que se rexerá o réxime de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas. Na referida modificación efectuada na LOFCA incorporouse un novo catálogo de tributos susceptibles de cesión que, se ben non produce variación respecto ós tributos xa cedidos, si produce, sen embargo, unha importante innovación ó retirar aquelas referencias xenéricas á «imposición xeral sobre as vendas na súa fase retalista» e «ós impostos sobre consumos específicos na súa fase retalista, agás os recadados mediante monopolios fiscais»; catálogo no que xa figura o novo imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos. Deste xeito a LOFCA incorporou, no seu corpo legal,

o Acordo do Consello de Política Fiscal e Financeira do 27 de xullo de 2001, o cal aprobou un novo sistema de financiamento autonómico que incide substancialmente no réxime xeral de cesión de tributos.

Ademais, ese marco orgánico xeral viuse completado coa promulgación da Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, derogando as ata o de agora vixentes Lei 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas —expresamente aplicable ás comunidades autónomas de Andalucía, Castilla-La Mancha e Extremadura—, e Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, pero derogación que quedará sen efecto para aquelas comunidades autónomas que non cumbran os requisitos do novo sistema de financiamento. Consecuencia do afondamento no principio de corresponsabilidade fiscal, o sistema de cesión de tributos vese afectado de tal maneira que se amplían as competencias normativas das comunidades autónomas nos impostos cedidos sobre patrimonio, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e sobre sucesións e doazóns; e no que respecta ó imposto sobre a renda das persoas físicas se fixo necesario revisa-lo esquema de atribución de competencias como consecuencia da reforma que o devandito tributo sufriu en 1998. Todo iso considerando que a Comunidade Autónoma de Extremadura non asumiu, no seu día, o modelo de financiamento para o quinquenio 1997-2001; non obstante, o pasado 26 de decembro de 2001 esta Comunidade asumiu un modelo de financiamento específico para este quinquenio.

Como xa se apuntou, o novo réxime de cesión de tributos tamén se ve ampliado como consecuencia do xa mencionado afondamento no principio de corresponsabilidade fiscal, no sentido de que se produce a cesión doutros impostos do Estado, pero directamente ligados á asunción de determinadas competencias na xestión dos servizos sanitarios da Seguridade Social. Estes novos tributos cedidos son: imposto sobre o valor engadido; impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre os elaborados do tabaco e sobre os hidrocarburos; imposto sobre a electricidade e imposto especial sobre determinados medios de transporte; e o recentemente creado imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos. Non asume competencias normativas respecto a aqueles impostos nos que os imperativos da Unión Europea fan inviable a devandita asunción; estes son, por tanto, o IVE e os impostos especiais de fabricación harmonizados entre os que non se encontran nin o imposto sobre a electricidade (de inminente harmonización) nin, claro está, o imposto especial sobre determinados medios de transporte.

II

Xa que logo, a aprobación do novo sistema de financiamento autonómico fai necesario —en previsión do disposto no artigo 10.2 da LOFCA— adecua-lo contido do punto 1 da disposición adicional primeira do Estatuto de autonomía de Extremadura ó novo réxime de cesión de tributos; considerando que o punto 2 dela dispón que o contido da devandita disposición se poderá modificar mediante acordo do Goberno coa Comunidade Autónoma, que será tramitado como proxecto de lei, sen que teña a consideración de modificación do estatuto.

Así, o Estatuto de autonomía de Extremadura, aprobado pola Lei orgánica 1/1983, do 25 de febreiro, e